

I Corinthe 15:56-57

“De prikkel nu van de dood is de zonde en de kracht van de zonde is de wet. Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.”

1 de overwonnenen 2 de Overwinnaar 3 de overwinning

Gemeente,

Onze tekst is nog niet zo heel eenvoudig. Een heleboel Bijbelse kernbegrippen komen er in voor. Zonde, wet, dood, Heere, Jezus, Christus, overwinning. Zeven kernbegrippen. De catechismus heeft aan verschillende van deze woorden een hele zondag gewijd, en hier staan er zeven in één tekst. Dus dat is nogal wat.

Daarom proberen we met een voorbeeld eerst wat verband te laten zien tussen al deze woorden. Dan denken we aan een leeuw. De koning der dieren. Stel je nu voor dat zo'n leeuw jou te pakken heeft. Waarmee? Met zijn nagels in zijn klauwen natuurlijk. Nou, dan ziet het er niet zo best uit. Als hij zijn nagels in je heeft gezet en je zo voor hem ligt. Je zou kunnen proberen je los te wringen. Maar stel je dan nog voor dat er aan die nagels weerhaakjes zitten. Nou, hoe meer je je los wil wringen, hoe dieper juist die weerhaakjes in je grijpen. Dat doet nog gemeen zeer ook en je komt steeds vaster. Nee, als zo'n leeuw je te pakken heeft met zijn nagels ziet het er slecht uit. Geef ik je weinig kans om los te komen. toch? Ja, iemand zou kunnen proberen je te helpen en los te maken. Je broer die groter en sterker is, of je vader of je moeder. Maar: zou ze dat lukken? Of zou die leeuw eerder met zijn andere klauw en nagels hen ook nog te pakken krijgen. Dat denk ik eigenlijk wel. Nee, als zo'n leeuw je pakken heeft, ziet het er slecht uit.

Eigenlijk, eigenlijk zou alleen een andere leeuw sterk genoeg kunnen zijn om die leeuw te overmeesteren en te overwinnen. Maar dan een leeuw die geen mensen opeet, maar juist mensen verlost van boze leeuwen. Ja, dan zou het kunnen.

1 de overwonnenen

Nou gaan we naar onze tekst. Je kunt denken: daar gaat het helemaal niet over een leeuw. Laat staan over een tweede leeuw. Nou, dat gaan we bezien. Het gaat in onze tekst eerst over de dood. En dat is die leeuw. Die koning. In Job 18:14 wordt de dood ook een koning genoemd. De koning der verschrikking. En deze leeuw die heeft alle mensen in zijn greep. Geen mens die vrij rondloopt. Elk mens wordt door deze leeuw gegrepen. Niemand van ons voorgelacht is eraan ontkomen. En tenzij Jezus eerder terugkomt zal dat ook van ons gelden.

Hoe komt dat? Ja, zegt de wetenschap, dat is een natuurlijk proces. Dat hoort bij het leven. Ook al komt er geen ziekte, dan nog is de veroudering van cellen een keer je doodsoorzaak. Maar kijk eens naar die leeuw? Die heeft nagels. Onze tekst: een prikkel. Namelijk de zonde. De leeuw van de dood heeft ieder mens in zijn macht, want hij laat ieder mens zondigen. Zo is de dood in de wereld gekomen: toen Adam zondigde haalde hij de dood binnen. De zonde is de nagel waarmee de leeuw van de dood ons vastgrijpt. En omdat ieder mens heeft gezondigd, in Adam en ook in eigen persoon, daarom moet ook ieder mens sterven.

De leeuw van de dood. De nagels in zijn klauw van de zonde. We zitten vast, in de greep van de dood. Daarbij moeten we nog een ding goed bedenken. Als die leeuw van de dood ons naar zich toehaalt en laat sterven, dan is dat nog maar het begin. Dan werpt de dood ons in de eeuwige dood. De poel die brandt van vuur en sulfuur, dat is de tweede dood. De eeuwige straf der zonde naar lichaam en ziel onder de toorn van God.

Nou zijn er twee mogelijkheden: de eerste is dat je verdoofd bent. Je bent in de greep van de koning der verschrikking, de leeuw van de dood, zijn nagels zitten in je, de zonde, maar je slaapt. Je bent verdoofd. Je voelt geen pijn, je bent niet bang, je zit nergens over in. Bent u dat, jij dat? Verdoofd, slapend in de macht van de leeuw van de dood. En elk moment kan die leeuw van de dood je naar zich toe halen en je wegwerpen in de hel van de eeuwige dood. Maar: je bent verdoofd Ziet niks, voelt niks, doet niks, roept niks. Angstaanjagend!

De andere mogelijkheid is dat je het ziet. Je ogen gingen open en...ja je probeert los te komen. Je wringt je in allerlei bochten om uit de klauw van de dood te komen. Die nagels van de zonde eruit te krijgen, uit je leven. Je doet je best, je wordt kerks, je wordt serieus. Want je wilt niet in de eeuwige dood komen. Maar: hoe meer je wringt en je best doet, hoe meer die weerhaak in je trekt: de wet. De kracht der zonde is de wet. Die trekt zich steeds vaster in je: het deugt niet. Je bent niet goed genoeg. Ik eis het volmaakte. Altijd en vooral ook van binnen. Vooral ook in bedoelingen en motieven: liefde, gerichtheid op Gods eer en Naam. En als je dat niet bent, dan ben je vervloekt: vervloekt is ieder die niet blijft in het boek der wet om te doen alles wat daarin staat. En hoe meer je je best doet, hoe meer je die weerhaak van de wet in je trekt. Volmaaktheid, anders: vervloekt. En dat doet pijn en zeer. Dat maakt je bang en angstig. Want ik kom niet los. Ik houd de wet niet, ik krijg de zonde er niet uit, dus zal ik nooit de dood ontkomen, de dood die me werpen zal in de eeuwige dood.

Zou je ooit aan de koning van de dood ontkomen? Als iemand je helpt? Iemand anders. Een broer, vader of moeder, opa of oma, dominee of ouderling. Nee, want zij zijn zelf ook allemaal gegrepen door die nagels in de macht van de dood.

Het enige zou zijn, dat een andere leeuw komt, die sterker is dan de leeuw van de dood, en die mensen wil verlossen, niet wil verderven, maar wil behouden. En van Hem spreekt vers 57.

2 de Overwinnaar

Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft in onze Heere Jezus Christus. De Leeuw uit Juda's stam. De Leeuw uit de stam van Juda en uit Davids huis. Die is gekomen. En van Hem geldt dat Hij gekomen is om zondaren te behouden. Te redden. Niet om te verderven, maar om te behouden. En daarvoor heeft Hij de strijd aangeboden met de koning der verschrikking, met die andere leeuw. En wat moet er dan gebeuren? Denk aan dat voorbeeld van die leeuw die jou in zijn macht heeft. En zijn nagels in je heeft geslagen, waar die weerhaakjes in zitten. Wat moet die andere leeuw dan doen? Die moet eerst die weerhaakjes eraf halen van die nagels. Zodat je niet meer vastzit, en vastgetrokken zit in die weerhaak. Dan moet hij die nagel uit je lijf trekken, zodat je los komt van die nagels van die klauw. En dan kan hij je uit de greep van die leeuw weghalen je meenemen en verlossen.

Om zondaren te verlossen moet de Heere Jezus eerst de wet vervullen. Zodat die niet meer vervloeken kan. Niet meer kan beangstigen en bang maken. Luister eens naar Zijn Naam die hier achteraan staat: Christus. Gezalfde door de Vader. Hij is door de Vader gezalfd en zo aangewezen om Zijn wil te doen. Al Gods geboden. Helemaal. Van buiten en van binnen. Innerlijk. Met heel Zijn hart en heel Zijn ziel. Altijd en tot elke prijs. Nooit de wet overtreden, altijd gehoorzaam. Zelfs al kostte Hem dat Zijn leven, Zijn bloed. Zelfs al bracht Hem dat door Gethsemané, over Golgotha, aan het kruis, nederdalend ter hel. Hij was gehoorzaam, er niet vanaf te krijgen, niet te weerhouden. Hij hield als Christus de wet. De wet heeft niets meer te vervloeken, maar is helemaal vervuld. Inderdaad. Christus heeft de wet zijn kracht ontnomen. Die weerhaak eraf gehaald. Want Hij is opgestaan! Hij heeft de dood overwonnen. De Leeuw uit Juda's stam heeft de leeuw van de dood overwonnen. Hij is opgestaan en de koning der verschrikking moest Hem laten gaan. Overwinnaar. Hij laat je roepen: verlos mij, red mij.

En dan moet Hij die nagel van de zonde eruit halen. Luister eens naar die tweede naam die hier staat: Jezus. Want Hij zal Zijn volk

zaligmaken van hun zonden. Hij zal door Zijn bloed de zonden verzoenen en vergeven. De schuld betalen. Zaligmaken. Zodat de Vader zondaren aanziet als hadden ze zelf in eigen persoon alle gerechtigheid volbracht en zelf de schuld betaald die Jezus voor hen heeft betaald. En zo kan Hij door Zijn Heilige Geest die zonde eruit halen. De nagel van de zonde uit je leven trekken. Je leven werkt ahw die nagel naar buiten toe. Want je krijgt een afkeer van de zonde en een verlangen en liefde om naar al Gods geboden te leven. En daarom haat je de zonde van binnenuit. Jezus is Hij. Hij haalt die nagels van de zonde eruit.

En dan, als die weerhaak eraf is, de nagel eruit is, dan kan hij je uit de greep van de leeuw, weghalen. Luister eens naar de eerste naam in onze tekst: onze Heere. Heere. Eigenaar. Hij Die voor al mijn zonden heeft betaald en alle gehoorzaamheid heeft volbracht hij verlost mij van de dood. Hij neemt mij over als zijn eigendom. Niet meer in de greep van de dood en de eeuwige dood, maar in de greep, de heerlijke, zalige greep van Jezus Christus. Ik ben niet meer het eigendom van de dood, maar van mijn trouwe Zaligmaker Jezus Christus, mijn Heere. Mijn Eigenaar. Die mij heeft overgenomen. De Leeuw uit Juda's stam heeft mij ten eigendom gekocht en genomen. Van Hem ben ik nu en voortaan.

Deze Overwinnaar Jezus Christus komt langs en Hij verlost zondaren van de dood. Uit de greep van de dood. De zonde. De wet. Hij wil zondaren goed doen en verlossen. Hij komt langs en ziet zondaren in de greep van de dood. Roep Hem aan. De wet die houdt je vast, vervloekt je, maakt je bang, zou je niet roepen om redding? De zonde houdt je vast en je krijgt hem er niet uit. En waar zonde is, daar zal de dood komen. Zou je niet roepen om redding, verlossing. De dood trekt je eens naar zich toe en werpt je in de eeuwige dood, zou je niet roepen? En Hij komt langs in de prediking, Die overzet, Die verlost, Die de overwinning geeft en Die gekomen is om te verlossen. Zou je niet roepen?

Geloven is: deze Jezus aanroepen. Want het moet, en Hij is het Die het doet. Kwam u tot geloof? Kwam je tot geloof? Roepen tot deze Heere Jezus Christus.

O, als je slaapt dan roep je niet. Ontwaak en hoor je vreselijke toestand. Als je slaapt, maar de dood trekt je naar zich toe een keer, ontwaak toch en roep. Als je jezelf los wilt wringen, en je weet niet hoe ooit los te komen, roep Hem aan. Staak toch je eigen proberen en geef het op en roep Hem aan.

3 de overwinning

Allen die tot geloof kwamen geldt: maar God zij dank Die ons de overwinning geeft. Die ons de overwinning geeft. Goed lezen wat er staat en wat er niet staat. Er staat niet: Die ons de overwinning gegeven heeft. Dat is al helemaal afgerond en voltooid. Ook niet: Die ons de overwinning zal geven. Dat moet nog komen, daar is nog niks van aan. Nee, er staat letterlijk, Die ons de overwinning aan het geven is. Die daarmee bezig is.

Dat is niet alleen iets van de toekomst. Daar is Hij al mee begonnen. Hij heeft gemaakt tot Zijn eigendom. Hij heeft verzoend en de schuld betaald. Hij heeft een nieuw hart gegeven dat de zonde wil haten en de Heere verlangt te dienen uitdankbaarheid.

Maar Hij is er ook nog niet mee klaar. Hij is die overwinning aan het geven. Jezus is de overwinning aan het geven. Hij is ermee bezig. Maar de koning van de dood heeft nog veel macht. De dood is ook nog niet zonder macht. Ziekte treedt op, pijn en lijden. Van griep en koorts tot ongeneeslijke ziekte en alzheimer. En de dood haalt nog anderen weg uit dit leven. Geliefden, grootouders, ouders. Vrienden zelfs, kinderen, kleinkinderen.

En de zonde vecht nog wel terug. Hij is bezig om mij te heiligen en de afkeer tegen de zonde te verdiepen en te versterken en de liefde tot de HEERE en Zijn geboden te verdiepen en te versterken. Maar de zonde laat zich gelden. Die is er nog niet uit. Soms lijkt het wel of die nagel zich nog extra kromt om er des te moeilijker uit te krijgen. En nog extra kracht zet om er diep in te steken.

Het is zo'n dubbel-leven. Het is zo dubbel. Zo verscheurd. En soms voel je dat ook zo sterk. Er is leven en er is dood in mij. Leven van Koning Jezus en lijden van de koning van de dood. Leven tegenover ziekte, rouw en dood. Leven tegenover zonde, Gods heerlijkheid tegenover mijn zondige aard. Het is zo dubbel. Het is zo'n strijd, zo'n tegengestelde bedoeling in mijn leven. Dat herkent u toch wel? Dat is toch uit het leven gegrepen?

Maar: Hij is bezig die overwinning te geven. Hij is ermee bezig en Hij zal hem totaal geven. Maar dat wacht nog. Want de laatste vijand die teniet gedaan wordt is de dood. De dood is wel overwonnen, maar nog niet zonder invloed. Wel afgezet, maar niet ontwapend. Hij zal me nog naar zich toe halen. Jawel, ja toch. maar als hij mij dan naar zich toe haalt, op Gods tijd en op Gods bevel, dat wel, dan moet hij me brengen en afgeven aan de hemelpoort. Dan kan en mag hij me niet afleveren bij de hellepoort en me daarin werpen, maar hij mag en moet me afgeven bij de hemelpoort. En dan moet hij me voorgoed loslaten. En ik ben vrij,

verlost en vrij. En dan is de nagel van de zonde er ook helemaal uit. Die wordt helemaal verwijderd. Die kan nooit meer trekken en nooit meer zeer doen, die is er helemaal uitgehaald en ik ben vrij, volkomen vrij.

Daar kon je al wel zo naar verlangen. Verlost van lijden en pijn, rouw en dood. Daar kon ik al weleens zo naar verlangen: verlost van zonde, angst en toch weer struikelen. Verlost van mijn zondige aard. Jezus was begonnen de overwinning te geven en Hij bleef daarmee bezig en dat liet zich op zijn best blijken daarin dat ik verlangen kon naar die volkomen overwinning. Moe van de zonde, moe van mijn berouw, moe van mezelf. Uitzien naar de volkomen overwinning.

Dan zal gelden: dood waar is uw prikkel en hel waar is uw overwinning? Dan zal gelden waar heel I Corinthe 15 op aan heeft gewerkt. Want I Corinthe 15 is het hoofdstuk dat als volgt is opgebouwd: vers 1-11 gaan erover dat Jezus is opgewekt uit de doden. Vers 12-34 dat ook allen die van Christus zijn zullen worden opgewekt uit de doden. Vers 35 tot 49 hoe de doden zullen worden opgewekt. En vers 50-54 gaat erover wat er gaat gebeuren met zij die leven als Jezus terugkomt. Ja, wat dan? Als wij het meemaken, de wederkomst? Moeten we dan toch ook eerst nog sterven? Om dan opgewekt te kunnen worden? Nee, zegt I Corinthe 15, dan zullen we in een punt des tijds, in een ogenblik, veranderd worden. Dan vindt de volkomen overwinning op de dood in een ogenblik plaats. Het verderfelijke zal dan onverderfelijkheid aandoen. Alles wat er aan ziektekiemen, ouderdomsverschijnselen nu is in ons lichaam, zal in een ogenblik eruit zijn en verderfelijk worden. Nooit meer ziekte, nooit meer ouder worden, nooit meer aftakeling. Nooit meer. En het sterfelijke zal dan onsterfelijkheid aandoen. Onsterfelijk. De dood krijgt nooit meer vat op je. Op die nieuwe hemel en nieuwe aarde is die leeuw, de koning der verschrikking, niet meer, komt hij ook niet meer en nooit meer. Want de dood is verslonden tot overwinning. Heeft geen macht meer. Heeft geen nagel meer, De zonde is er niet meer, kan hij niet meer gebruiken. Leven voor eeuwig.

Wat dat zal zijn? Onuitsprekelijk. Leven zoals Jezus leeft na Zijn opstanding: de straf ligt voor eeuwig achter Hem en ons. En boven Hem de gunst van de Vader, de volle zon van Vaders gunst. En voor mij: nooit geen dood meer: altijd en eeuwig dit leven. Geen horizon. Kunt u het zich voorstellen?

Dan kun je alleen maar instemmen met Paulus: maar God zij dank Die ons de overwinning geeft, heeft gegeven, aan het geven is en zal geven. God zij dank. Hem zij de dank. Want Hij zag mij. Ik had me in de greep van de dood gegeven. Ik had de zonde toegelaten. En me onder de wet laten brengen met zijn vloeken en straffen. Ik had God

vaarwel gezegd, verruild voor de zonde en de dood. Ik had God getergd en voor oud vuil gehouden. Eén zonde was me meer waard dan Hij. Ik had God zo vernederd, zo veracht.

Maar God zij dank. Want Hij heeft Zijn Zoon gezonden. Hij heeft Zijn Zoon willen geven. Want ik had mezelf hopeloos vastgewerkt. Aan die angel, met die weerhaak. Ik verloor het altijd weer. Al had ik ook nog zo gestreden, ik zou het altijd van de wet, de zonde verloren hebben. En de wet zou me mijn leven lang angstig en bang blijven maken en eeuwig straffen. En ik kon niet loskomen. Maar God zij dank: Hij gaf Zijn Zoon om te strijden en te overwinnen, gevende Zijn leven tot in de dood, Zijn bloed onder de vloek der wet.

Maar God zij dank. Dat Hij Zijn Zoon opdracht gaf om mij te verlossen. Mij de overwinning te gaan geven. Want ik vroeg er niet om. Ik lag te slapen, vreselijk, in de klauwen van de dood lag ik te slapen. En ik werd zelfs boos toen ik wakker werd gemaakt. Ik vocht tegen mijn verlossing in. Maar God liet Zijn Geest mij inwinnen en mij de ogen openen en mij inzien dat eigen vechten niet zou helpen, maar dat Hij het wil en doet. God moet mij van eeuwigheid lief hebben gehad met verkiezende liefde. Anders kan ik nooit verklaren dat ik verlost ben en anderen niet.

Maar God zij dank, Die voor mij, voor míj, mij Zijn Zoon zond, Die Zijn Zoon opdracht gaf om mij de overwinning te gaan geven. En Die zulk een heil heeft bereid. Echt, wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord en in geen mensen hart is opgeklommen. Zo groot goed. Eeuwig. Maar God zij dank. Eeuwig dank.

Amen